

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.III.37.268/2024/6.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Bérces Nóra bíró, Dr. Farkas Katalin bíró, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Kollarics Flóra Ügyvédi Iroda (cím2; ügyintéző ügyvéd: dr. Kollarics Flóra)

Az alperes: Rektorhelyettes (cím3)

Az alperes képviselője: Rába Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző ügyvéd: dr. Rába Zsolt)

A per tárgya: oktatás-etikai ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 14. szám alatt

A felülvizsgálati kérelmemmel támadott határozat: a Fővárosi Ítéltábla 2024. január 31-én hozott 4.Kpkf.751.376/2023/3. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 4.Kpkf.751.376/2023/3. számú végzését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati kérelem alapjául szolgáló tényállás

[1] A Egyetem (a továbbiakban: Egyetem) rektoránál és Etikai Bizottságának elnökénél az egyetemi docens felperes 2023. február 9-én bejelentéssel élt, amelyben a perben nem álló egyetemi dékánnal szemben etikai eljárás lefolytatását kérte. Az Etikai Bizottság az Egyetem Szenátusának a 47/2008/09. számú határozatával elfogadott és SZ-24.b/2011/12. (2011. XII. 19.) számú határozatával módosított, az SZMSZ I. kötet Szervezeti és Működési Rend (a továbbiakban: SZMR) részét képező, az Egyetem alkalmazottaira és hallgatóira vonatkozó I. 11. Etikai Kódex (a továbbiakban: Etika Kódex), valamint az Egyetem Szenátusa által SZ-24.a/2011/12. (2011. XII. 19.) számú határozattal elfogadott, az SZMSZ I. kötet részét képező I/6.i. Etikai Bizottság ügyrendje (a továbbiakban: Ügyrend) alapján lefolytatott eljárásban hozta meg az R/27/23/2023. számú határozatát. Ebben megállapította, hogy az egyetemi dékán eljárás alá vont személy az Etikai Kódex 1.2. pontjába ütköző etikai vétséget követett el, ezért etikai büntetésként írásbeli megrovásban részesítette.

[2] Az eljárás alá vont személy fellebbezése folytán eljár alperes a 2023. május 23-án hozott R/27-27/2023. számú határozatában az elsőfokú határozatot megváltoztatta és az eljárás alá vont személy ellen etikai vétség elkövetése miatt indított etikai eljárást megszüntette, mert az eljárás alá vont személy nem követett el etikai vétséget. A határozat jogorvoslati tájékoztatása szerint az érintett jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a határozat bírósági felülvizsgálatát a közléstől számított 30 napon belül.

A kereseti kérelem

[3] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria hagyja helyben az elsőfokú határozatot. Másodlagosan az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését indítványozta. A perbeli legitimációja körében előadta, hogy az a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 17. § a) pontja alapján áll fenn. Az eljárás az ő bejelentésére indult, amely szerint jogszerűtlen megkülönböztetéssel favorizáltak egy hallgatót, az eset az általa oktatott tantárgy vizsgáját érintette. Egyetemi polgárként joga van ahhoz, hogy az Egyetem által lefolytatott etikai eljárások jogszerű döntéssel záruljanak. A felperes keresetében eljárási-és anyagi jogi jogséremlmekre is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] A Fővárosi Törvényszék a 29.K.702.148/2023/7. számú végzésében a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottnan visszautasította.

[5] Az indokolásban megállapította, hogy a vitatott döntést egy felsőoktatási intézmény önálló feladat-és hatáskörrel felruházott tisztségviselője hozta, amely (aki) a Kp. 4. § (7) bekezdés 1.d. pontjában foglaltakra figyelemmel közigazgatási szervnek minősül. Ugyanakkor az alperes határozata nem a közigazgatási jogi által szabályozott cselekmény. A közigazgatási jogvitának nem minősülő hatósági döntésekkel szemben a bírói út a Kp. 5. § (2) bekezdése szerint csak akkor biztosított, ha annak felülvizsgálatára vonatkozóan külön törvény a közigazgatási bíróság számára kifejezetten hatáskört telepít. Ilyen külön törvényi rendelkezést a bíróság nem azonosított.

[6] A törvényszék kifejtette, hogy az Alaptörvény T cikk (1)-(2) bekezdéseire, valamint a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 11. § (1) bekezdésére, továbbá az 2. melléklet II. pontjában írtakra figyelemmel az Etikai Kódex nem jogszabály vagy jogi norma, és nincs olyan közigazgatási jogi norma sem, amely kötelezővé tenné a felsőoktatási intézmények számára az oktatókra vonatkozó etikai szabályzat megállapítását. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Kúria Kpkf.III.39.413/2022/2. számú, BH2022.310. számon közzétett eseti döntésére (a továbbiakban: Kúriai végzés), amely szerint nem biztosított a közigazgatási bírói út az olyan döntéssel szemben, amely egy jogszabályi kötelezés nélkül elfogadott köztestületi határozat által szabályozott etikai eljárásban született.

[7] A törvényszék összességében megállapította, hogy az alperes etikai eljárása eredményeként hozott döntése ellen közigazgatási bírói út nem vehető igénybe, a bíróság a per lefolytatására nem rendelkezik hatáskörrel.

A másodfokú bíróság végzése

[8] Az elsőfokú bíróság végzésével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, a másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[9] Az indokolásban elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállón járt el, amikor a keresetlevél benyújtását követően rövid időn belül intézkedett a védírat és az iratok beszerzése, majd azok nem megfelelő formátumban történt megküldése miatt a hiányok pótlása iránt. Miután egyéb intézkedést az elsőfokú végzés meghozatala előtt a törvényszék nem tett, ezért jogszerűen hozott – az eljárás megszüntetése helyett – a keresetlevelet visszautasító végzést, amelyet a Kp. 45. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt határidő tényszerű túllépése nem tesz önmagában jogszerűtlenné.

[10] A törvényszék helytállón indult ki a közigazgatási jogvita fogalmából, amelynek három konjunktív fogalmi eleme, hogy a vitatott tevékenységet közigazgatási szerv végzi; az a közigazgatási jog által szabályozott; és a tevékenység joghatást vált ki. A felek nem vitatták, hogy a támadott határozatot hozó alperes közigazgatási szervnek minősül, így az ítéletátlának

abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes határozata közigazgatási jog által szabályozott cselekménynek tekinthető-e.

[11] A másodfokú bíróság szerint a „közigazgatási jog általi szabályozottság” megállapításához a felperesi érveléssel szemben nem elégséges egy olyan általános jellegű felhatalmazás, amely szerint az Egyetem az SZMSZ-ben közelebbről meg nem határozott tárgyú, általános érvényű, normatív szabályokat helyezhet el; hanem konkrétan magára a döntése alapjául szolgáló eljárásra kell a közigazgatási jognak felhatalmazást adnia, illetőleg annak kereteit, szabályait meghatároznia.

[12] Az Etikai Kódex nem jogszabály, továbbá nem azonosítható olyan jogi norma sem, amelynek alapján a felsőoktatási intézménynek konkrétan az oktatókra vonatkozó etikai kódexet, illetve ügyrendet kellene elfogadniuk. A felsőoktatási intézmények autonómiát élveznek és működésük során csak bizonyos viszonyrendszerekben keletkezhetnek a Kp. hatálya alá tartozó közigazgatási cselekmények. Az államtól független, diszkrecionális jogkörben elfogadott, etikai jellegű szabályozás nem vonható a közigazgatási jog általi szabályozottság esetkörébe. Ugyanerre a megállapításra jutott a Kúria a Kúriai végzésben, amely jelen ügyre is irányadó.

[13] Az ítéletábra nem találta alaposnak a felperes azon okfejtését, hogy az Etikai Kódex és az Ügyrend a Kp. 4. § (3) bekezdés c) pontja alapján is mint egyedi ügyben alkalmazandó általános hatályú rendelkezés, közigazgatási cselekménynek minősül.

[14] Hangsúlyozta, hogy a jogalkotásról szóló törvény hatály alá nem tartozó általános hatályú rendelkezés akkor tekinthető közigazgatási cselekménynek, ha az a közigazgatási jog által szabályozott, ami a perbeli esetben nem áll fenn. Másrészt egyedi ügyben alkalmazandó általános hatályú rendelkezés akkor lehet közigazgatási jogvita önálló tárgya, ha a jogsérelem az általános hatályú rendelkezés alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, közigazgatási cselekmény megvalósítása nélkül következett be, amely jelen ügyben szintén nem teljesül, mert önmagában az Etikai Kódex és az Ügyrend létezése egyéb cselekmény nélkül jogalany jogi helyzetének megváltoztatására nem alkalmas.

[15] Az Nftv. bizonyos típusú döntések esetében konkrétan rögzíti a közigazgatási per megindításának lehetőségét, ugyanakkor a perbeli alperesi határozat tárgyköre vonatkozásában ilyen tartalmú rendelkezést nem határoz meg. A felperes sem jelölt meg olyan jogszabályhelyet, amely a perbeli oktatásetikai ügyben hozott alperesi határozat felülvizsgálatát a közigazgatási bíróság hatáskörébe utalná. Ezért helytállóan döntött a törvényszék a vonatkozásban is, hogy a jogvita elbírálása a Kp. 5. § (2) bekezdésében foglaltak szerint sem tartozik a hatáskörébe.

[16] A másodfokú bíróság a perben nem tartotta szükségesnek az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését, mivel nem merült fel olyan, az Alkotmánybíróság által eldönthető kérdés, amely az ügy érdeme szempontjából releváns lenne és normakontroll eljárás kezdeményezésére adna okot.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[17] A jogerős másodfokú végzéssel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak oly módon történő megváltoztatása iránt, hogy a Kúria az alperes határozatát semmisítse meg és kötelezze az alperest új eljárás lefolytatására. Másodlagosan az a felperes a jogerős végzésnek az elsőfokú végzésre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

[18] Álláspontja szerint az első-és másodfokú végzések sértik a Kp. 2. § (1)-(2) bekezdéseit, 4. § (1) bekezdését, (3) bekezdés c) pontját, 45. § (1) bekezdés e) pontját, 48. § (1) bekezdés b) pontját, 81. § (1) bekezdés a) pontját, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, továbbá jogkérdésben eltértek a Kfv.II.37.124/2023/10. számú kúriai ítéletben (a továbbiakban: Kúria ítélet) foglaltaktól.

[19] A felperes kérte a Kúriát, hogy amennyiben a jogerős végzésben foglaltakat osztja, úgy fontolja meg az Alkotmánybírósághoz fordulást a bírói jogorvoslati út hiánya, így a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának sérelme miatt.

[20] Rámutatott, miután a másodfokú bíróság az elsőfokú döntést a maga teljességében helybenhagyta, ezért a keresetlevelében előadott hatósági eljárási jogszabálysértések, illetőleg a fellebbezésében bemutatott bírósági eljárási jogszabálysértések továbbra is fennállnak.

[21] Továbbra is állította az alperesi határozat meghozatalához vezető eljáráshoz kapcsolódóan az iratbetekintési jogának a sérelmét.

[22] Előadta, az ítéletábra végzésével véglegesen elvonta a bírósághoz forduláshoz fennálló jogát, megsértette a tisztességes eljárás követelményét és nem tett eleget a Kp. alapelvi rendelkezéseiből folyó azon kötelezettségének, hogy hatékony jogvédelmet biztosítson a jogsérelmek kapcsán.

[23] A Kp. 4. § (1) bekezdésében foglalt generálklauzulában megjelenik azon jogállami követelmény, hogy valamennyi tág értelemben vett közigazgatási aktus felett szükséges a független bírói kontroll megteremtése. Ez alól csak rendkívül szűk körben engedélyezhető kivétel.

[24] Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az általános hatályú rendelkezés hatályát, az erre vonatkozó okfejtését az ítéletábra vizsgálat nélkül helybenhagyta. Az Etikai Kódex és az Ügyrend éppen – a Kp. 4. § (3) bekezdés c) pontjának megfelelő – egyedi ügyekben elvárt és számon kérhető magatartásokat rögzít, meghatározva ezen számonérés garanciális eljárási rendjét.

[25] A felperes kiemelte, hogy a támadott végzésben felhívott Kúriai végzés a perbeli esetben nem alkalmazandó. Ugyanakkor a Kúriai ítélet az ügyben irányadó, csakúgy, mint a Legfelsőbb Bíróság Kfv.III.37.307/2004. számú ítélete is. Véleménye szerint mindkét döntés alátámasztja a jogi okfejtését.

[26] A keresetlevél visszautasítása jogszerűtlenül történt, mert annak feltétele nem állt fenn, különös tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a kógens törvényi határidőt elmulasztotta.

[27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés helyes indokai folytán történő hatályában fenntartását indítványozta. Kifejtette, hogy jelen eljárás tárgya nem tartozik a közigazgatási jogvita, ennek okán a közigazgatási cselekmény jogkörébe. Hangsúlyozta, hogy a Kúriai végzés a perbeli jogvitában alkalmazandó, ugyanakkor a Kúriai ítélet az ügyben nem releváns.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

[29] A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[30] A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból mindenben helytálló jogi következtetést vont le, amelyekkel a felülvizsgálati bíróság egyetért. A Kúria a felülvizsgálati kérelemben írtakra figyelemmel az alábbiakat fejti ki.

[31] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában (a továbbiakban: Jpe. határozat) kifejtette, hogy „a jogegység követelménye megköveteli annak vizsgálatát, hogy mikor áll fenn az ügyek (bírói döntések) közötti azonosság. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt, összetett jogfogalom, amelyet mindig esetről esetre kell vizsgálni. Ennek során szigorúan kell venni az összehasonlított bírói döntésekben az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (hatály, normatartalom) és a jogértelmezés szempontjából releváns tények lényegi hasonlóságát, továbbá közigazgatási perben – a kérelemhez kötöttség és a közigazgatási ügy tárgya által meghatározott vizsgálat miatt – a hatósági, a kereseti és a felülvizsgálati kérelem ténybeli és jogi azonosságot befolyásoló elemeit. Nincs ügyazonosság: eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén”. (Indokolás [20]-[21] bekezdései)

[32] A Kúria a Kfv.IV.37.266/2024/5. számú végzésével döntött a jelen perrel azonos peres felek közötti közigazgatási perben, a két ügyben az alkalmazott anyagi jogszabályok megegyeznek, csakúgy, mint a jogértelmezés szempontjából releváns tények. Továbbá döntően azonosak a támadott alperesi döntések, a kereseti kérelmek és a felülvizsgálati kérelmek is. Ezért a két per között a Jpe. határozatból is következően az ügyszabotosság fennáll.

[33] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa mindenben egyetért a másik tanács által hozott Kfv.IV.37.266/2024/5. számú végzésben írtakkal, az abban foglaltaktól nem kíván eltérni.

[34] A Kp. 4. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége.

[35] A Kúria egységes gyakorlata a Kp. 4. § (1) bekezdésének értelmezése és alkalmazása körében az, hogy a közigazgatási tevékenységnek három konjunktív fogalmi eleme azonosítható. Az első szerint a tevékenységet közigazgatási szerv végzi, a második a tevékenység közigazgatási jog általi szabályozottsága, a harmadik fogalmi elem pedig, hogy a közigazgatási tevékenység joghatást vált ki, azaz a közigazgatási tevékenység az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányul, vagy azt eredményezi (Kpkf.VI.39.649/2020/2.).

[36] A peres felek jelen ügyben nem tették vitássá, hogy az Egyetem a Kp. 4. § (7) bekezdés 1.d. pontja alapján közigazgatási szervnek minősül, ugyanakkor a tevékenység közigazgatási jog általi szabályozottsága körében eltérő jogi álláspontot foglaltak el. Ezért a Kúriának elsődlegesen a második kritérium fennállását kellett vizsgálnia, vagyis azt, hogy az Egyetem oktatásetikai eljárása a közigazgatási jog által szabályozottnak minősül-e.

[37] A felülvizsgálati bíróság rögzíti, hogy az Nftv. 2. melléklet II. alcíme tartalmazza a felsőoktatási intézmények szervezeti és működési szabályzatának kötelező tartalmi elmeit, azonban ebből az etikai eljárásra vonatkozó szabályozási kötelezettség nem vezethető le. Az Nftv. törzsszövege sem tartalmaz etikai tárgyú szabályra vonatkozó utalást, a 94. § (1) bekezdése kizárólag a vallási, illetve világnézeti tekintetben elkötelezett intézmények képzési programjával összefüggésben említi az etikai ismereteket.

[38] A Kúria hangsúlyozza, a fentiekre figyelemmel nem állapítható meg a perbeli etikai eljárásra vonatkozóan a közigazgatási jog általi szabályozottság, erre tekintettel a második fogalmi elem hiányában jelen jogvita nem minősül közigazgatási jogvitának. Ugyanakkor közigazgatási per akkor indítható és folytatható, ha a Kp. szerinti közigazgatási jogvita fogalmi elemei együttesen megvalósulnak, ezért a keresettel támadott másodfokú alperesi határozattal szemben közigazgatási per nem indítható.

[39] Az Nftv. 11. § (1) bekezdés a) és b) pontja kimondja, a felsőoktatási intézmény a) meghatározza a működésére és szervezetére vonatkozó azon rendelkezéseket (a

továbbiakban: szervezeti és működési szabályzat), amelyeket jogszabály nem zár ki, vagy amelyről jogszabályi felhatalmazás alapján más szabályzatban nem kell rendelkezni, b) egy – a honlapján akadálymentes módon nyilvánosságra hozott – szervezeti és működési szabályzatot fogadhat el, amelynek részeit a 2. melléklet sorolja fel.

[40] Helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy az Nftv. több kérdést az SZMSZ szabályozási körébe utal, ezeket kógens tartalmi elemként az Nftv. 2. melléklet II. alcíme határozza meg. Azonban a Kúria szerint az Nftv. 11. § (1) bekezdés a) pontjának megengedő szabálya nem teszi az SZMSZ valamennyi rendelkezését a közigazgatási jog által szabályozottá. Ebből pedig azt a következtetést kell levonni, hogy az Etikai Kódex és az Ügyrend nem minősül a Kp. 4. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozott egyedi ügyben alkalmazandó általános hatályú rendelkezésnek.

[41] Felülvizsgálati kérelmében a felperes érvelése alátámasztásaként hivatkozott a Kúriai ítéletben foglaltakra. Ebben a körben hangsúlyozta, hogy a Kúriai ítélet szerint a Magyar Állatorvosi Kamara az etikai eljárás lefolytatásakor nem hatósági jogkörben jár el, ennek ellenére a Kamara ezekben az eljárásokban közhatalmat gyakorol. Előadta, hogy a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltató tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: MÁOK tv.) nem rendelkezik közigazgatási bírósági útról, a kúriai gyakorlat azonban megteremti ezt a lehetőséget.

[42] A felülvizsgálati bíróság rámutat, hogy a MÁOK tv. 7. alcímében (25-30. §) határozza meg az állatorvos-etikai felelősség szabályait, de egyéb szabályaiban megállapítja a Magyar Állatorvosi Kamara etikai szabályokkal kapcsolatos feladatait, az etikai bizottságok megválasztásának szabályait és az etikai büntetéseket. Így a MÁOK tv. 4. § (5) bekezdés a) pontja alapján a Kamara meghatározza a kamarai tagokra vonatkozó állatorvos-etikai szabályokat és ellenőrzi azok betartását. A fentiekre figyelemmel a Magyar Állatorvosi Kamara etikai eljárása egyrészt a MÁOK tv. 25-30. §-aiban, másrészt a 4. § (5) bekezdés a) pontjában az állatorvos-etikai szabályok megalkotására kapott felhatalmazás alapján egyértelműen a közigazgatási jog által meghatározott eljárásnak minősül.

[43] A Kúria a Jpe. határozat korábban idézett szempontrendszerét figyelembevéve megállapította, hogy a Kúriai ítélet alapjául szolgáló ügy és jelen per között az ügyszakosság nem áll fenn, mert az ügyek anyagi jogi alapja teljesen eltérő. Erre tekintettel az ítéletábrla felülvizsgálati kérelemmel támadott másodfokú végzése a Kúriai ítélettől nem térhetett el.

[44] A Kúria ítéletben a jogvita alapjául szolgáló MÁOK tv. mellett több közttestületre irányadó törvény rögzít etikai ügyekre vonatkozó rendelkezéseket, amely törvényekből többet az elsőfokú bíróság végzése [24] bekezdésében felsorolt.

[45] A felülvizsgálati bíróság kiemeli, a közigazgatási jog általi szabályozottság körében nem az bír jelentőséggel, hogy az etikai eljárást a Kp. 4. § (7) bekezdés d) pont első vagy második fordulata szerinti szerv folytatta le, vagyis közttestület illetve felsőoktatási intézmény, így a felperesnek a közttestületi etikai ügyekre mint analógiára való hivatkozása is alaptalan.

[46] A Kúria osztja a másodfokú végzés [19] bekezdésében írtakat, mely szerint a bírósághoz fordulás joga nem korlátlan és parttalan.

[47] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése általában biztosítja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson észszerű határidőn belül bírálja el. Ennek tükrében szükséges vizsgálni és értékelni a XXVIII. cikk (7) bekezdését, amely biztosítja a bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés elleni jogorvoslati jogot, ha a döntés az adott személy jogát vagy jogos érdekét sérti. Ez azt jelenti, hogy az Alaptörvény akkor biztosít jogorvoslati jogot, ha van bírósági, hatósági vagy más közigazgatási döntés, valamint, ha ez az érintett jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alaptörvény az eljárási jogok eszközeinek és fórumrendszerének szabályait részletesen nem rögzíti, azokról az irányadó eljárási törvények rendelkeznek. Miután a keresettel támadott alperesi döntés – a korábban írtaknak megfelelően – nem minősül közigazgatási cselekménynek, ezért közigazgatási jogvita tárgya sem lehet, így az azzal szemben előterjesztett jogorvoslat elbírálására hatáskör hiánya miatt a közigazgatási bíróság nem jogosult.

[48] A felperes felülvizsgálati kérelme III. 82. pontjában kifejtette, hogy az ítélet táblája „megsértette a közigazgatási jogvita kapcsán fennálló, kiterjesztő gyakorlat követelményét”. E vonatkozásban a felperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg a megsértett jogszabályi rendelkezéseket, így ezt a hivatkozását a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel nem vizsgálhatta.

[49] A Kp. 115. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítélet, valamint a keresetlevelet visszautasító és az eljárást megszüntető jogerős végzés ellen jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással felülvizsgálati kérelmet terjeszthet elő a fél, az érdekelt, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

[50] A Kfv.IV.35.317/2021/12. számú kúriai ítéletben is megtestesülő egységes bírói gyakorlat szerint a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó hivatkozás esetében konkrétan meg kell jelölnie, hogy az álláspontja szerint mely jogszabályhelyet sértette meg és elő kell adnia a jogszabálysértést és hivatkozásának indokait is ([54] bekezdés).

[51] A felperes felülvizsgálati kérelme III. 78. pontjában előadta, hogy miután a másodfokú bíróság az elsőfokú döntést a maga teljességében helybenhagyta, így a keresetlevelében előadott hatósági eljárási jogszabálysértések, illetőleg a fellebbezésében részletesen bemutatott bírósági eljárási jogszabálysértések továbbra is fennállnak.

[52] A felperes felülvizsgálati kérelmének ezen része az elsőfokú bíróság végzésének jogszabálysértését állította, azonban nem jelölte meg, hogy a jogerős határozat e körben mely jogszabályhelyeket sértette meg. Ezért a Kúria a Kp. 115. § (1) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú végzéssel kapcsolatos eljárási kifogásokat érdemben nem vizsgálhatta.

[53] A Kúria nem tartotta szükségesnek az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezését az Alkotmánybíróság előtt, mert nem észlelte a perben alkalmazandó jogszabályok alaptörvény-ellenességét.

[54] Mivel a keresettel támadott jogi aktushoz kapcsolódó jogvita nem tartozik közigazgatási bírói útra, ezért a Kúria a felperes perindítási és keresetőségi jogát nem tette vizsgálat tárgyává.

[55] A jogerős ítéletet a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[56] *Az Egyetem Etikai Kódexe vonatkozásában nem áll fenn a közigazgatási jog általi szabályozottság, így erre figyelemmel az ebből fakadó jogvita nem minősül a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási jogvitának.*

Záró rész

[57] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[58] A pervesztes felperes köteles az alperes részére a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. §-ára alapítottan felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[59] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel illetékmentes.

[60] A végzés elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. július 3.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

Dr. Sugár Tamás s. k.

Dr. Bérces Nóra s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Dr. Farkas Katalin s. k.

bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő